

GENT NOVA

Periodic 'Catalanista' ↔ Portaveu del Centre Catalanista "Gent Nova"
Sortirà cada dissabte

ANY XV

BADALONA 13 SETEMBRE 1913

NÚM. 615

Redacció i Administració: Lluc, 51, 53 i 55 i Sant Francesc, 58 i 60. - Badalona

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Badalona, al mes 50 cèntims. Fora, trimestre 1'50 pessetes. Número solt 10 cèntims
Tots els treballs se publican baix la exclusiva responsabilitat de sos autors. —No's tornen els originals.

Vergonya eterna a aquells que, despreciant son idioma, alaben el dels altres. - DANTE

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realitza la Unió, tenen el dret i el dever de cooperar-hi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevolga que sia llur pensar i sentir en materies religioses, polítiques i socials.

(DECLARACIÓ DE LA VII ASSAMBLEA DE LA UNIÓN CATALANISTA)

En l'onze de Setembre

Cada any en aquest jorn ens sentim corpresos per una forta emoció sentimental que porta al nostre esperit un nou encoratjament per a la lluita. I al fer remembrança, plena d'unció patriòtica, d'aquells bons catalans que preferiren morir defensant la Patria a veure-la totalment esclavitzada, el nostre esguard se fixa enllà d'enllà de l'horitzon cercant l'aubada reparadora de tantes dissorts i majors injustícies, enganys i desercions, que de tot va haver-hi.

I si allà al lluny no hi veiem encara eixir el sol lluminós de la nostra llibertat, sentim en nosaltres una tan immensa força, tan gran voluntat, que'ns fa presentar un avenir venturós per a la nostra Patria.

Malgrat les vexacions de que ha sigut objecte, malgrat haver fet tot lo possible per a junyir-lo, el nostre poble se redreça dignament, sabedor del seu valer, enamorat de la propia vida, convençut del seu dret. I si un jorn per la força se'l retia i s'el feia seguir a mal-voler per uns viaranys polític-socials que mai ha sentit, prou virtut ha tingut per a sotstreure's d'aquella persistent tirania i a pesar d'ella les generacions ens han trasmés el llegat inviolable de l'idioma que han conservat i volém conservar i purificar com la més ferma protesta, viventa com és, de l'opresió exercida sobre Catalunya.

Empró cal que no'ns hi adormim en la contemplació de les dates pretèrites ni de les coses presents. Tenim un avenir qui reclama tot el nostre esforç i

totes les nostres actuals energies; i tot venerant les cendres dels que amb En Rafel de Casanova morien donant la seva sang generosa en defensa dels drets del nostre poble i maleint la memoria dels que feren polç les llibertats de Catalunya fem una acció constant, persistent, en el sentit de renacionalització de nostra Patria.

Remembrem la data de l'onze de Setembre de 1714, que ella ens ensenya a esser dignes ciutadans, bons fills del poble; tinguem un patriòtic record per aquells homes exemplars, nobles i generosos, veritables héroes. Empró no oblidem que la llibertat dels pobles no s'obté sols amb la remembrança i la contemplació del passat, sinó en la vibrant i ferma actuació cap a l'avenir.

La diada

Com tots els anys nombrosíssimes han sigut les ofrenes que els nacionalistes catalans han dedicat als martres del 1714, portant corones i rams a l'estàtua d'en Rafel de Casanova, situada al Saló de Sant Joan.

Heus aquí les que s'hi depositaren:

Joventut Catalanista, Centre Catalanista de Arenys de Mar, Esbart Català de Dançaires, Orfeó de Sans, Casino de Sans, Associació Catalanista de Gracia, Centre de Joventut N. R. del Districte II, Ateneu Gracienc d'U. F. N. R., Joventut i Centre N. R. F., Sang Nova, Grop Via Fóra, C. N. R. i Joventut Germinal del Districte VII, Joventut Cata-

lanista Néts dels Almogàvers, Club Muntanyenc, Agrupació Sardanista, Catalunya Vella, Ateneu d'U. F. N. R., i C. N. R. de Gràcia, «La Veu de Catalunya», Centre Catalanista, Centre Catalanista Gent Nova, de Badalona; Grop Catalanista, C. Ll.; C. F. N. R., Fivaller; C. A. de D. del C. i de l'I.; Ateneu Autonomista del Districte VI; Esbart Folklore de Catalunya; C. N. R. de Barcelona; Unió Nacionalista Radical; C. N. R. del Poble Nou; Associació Nacionalista Catalana; «Renaixement»; Ateneu Obrer del Districte III; Associació Catalana de Beneficència; C. N. R. Sang Nova; Centre Autonomista Català de Sant Gervasi; Lliga Regionalista de Gràcia; Unió Catalanista; Centre Català de Sabadell; Ateneu Obrer del Districte II; de la senyora Amalia Camps, branca d'olivera; Ateneu Obrer del Districte II; Grup Catalanista de Terrassa; Escola Catalana Mossen Cinto; Foment Autonomista Català; Lliga Regionalista; Grup de senyoretas, Canigó; Centre Popular Catalanista; senyoreta Dolors Batlle Cuyàs; «Esclat», periòdic; «El Poble Català»; de la família de Lluís Manau i Avellanet; Catalanistes d'Arbucies; fill Salvador, d'en Miquel Laporta; Lluís Puigdomènech; Grop Tallaferró; Corona de l'Ajuntament; senyoreta Rosalia Deà; Associació Autonomista del Districte V, Catalunya; Escoles de la Sagrada Família; ram de flors d'una senyoreta argentina i tres germanes catalanistes; nen Ramon Massip; germans Delclós; un petit catalanista; Escoles del Districte II; Ateneu Obrer Català de Sant Martí; Niuada Catalanista; pom de clavells rojos d'un patriota; Ateneu Regionalista de Poblet; senyoreta Parellada; un gran pensament de vellut, del noi Joanet Monner; germanetes Pales, dos rams; Montserrat Crusell; Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat; els nens Jordi i Montserrat Pasqual i Roig, dos rams; Orfeó Nova Catalonia, nens Francisca i Rafel Dalmau; nena Adela Oriol; família Aubeyzon; Joventut d'U. F. N. R., colònia de «Cal Trompu», branca de pinabet del Montseny, germanetes Grant; Casal Nacionalista Martinenc, etc., etc.

El Centre Catalanista «Gent Nova» i el Centre d'U. F. N. R. d'aquesta ciutat posaren la bandera a mig pal en remembrança del 11 de Setembre de 1714, havent portat una delegació del Concili Directiu del nostre Centre una corona de roure i lloir amb una sentida dedicatòria a l'estàtua de Rafel de Casanova.

—Com ja té per costum, la Lliga Espiritual de Nostra Senyora de Montserrat feu dir a l'església de Sant Just de Barcelona una missa en sufragi dels martirs de 1714, havent-hi assistit nombrosa concurrència.

—Per primera vegada l'Ajuntament de Barcelona prengué l'acord de portar una corona al monument de Casanova, acord que fou pres per unanimitat, inclòs dels radicals. Complimentant dit acord una comissió de regidors hi portà el dijous

una hermosa corona de bronze, essent rebuts amb mostres d'entusiasme per la nombrosa concurrència que durant tot el dia estigué estacionada al peu de l'estàtua.

—Entre'ls molts actes celebrats en commemoració de la luctuosa data de la pèrdua de les nostres llibertats, mereix especial menció la vetllada teatral que tingué lloc en la nit del dijous en el Teatre Apol de Barcelona, essent un digne acabament de la jornada de l'onze de Setembre de 1913.

Començà la vetllada amb sardanes, representant-se després *Jordi Erin, Els segadors de Polònia* de Burgas, *Mestre Olaguer*, del gran Guimerà, acabant amb l'obra *Via fora, lladres!* essent els actors ovacionats per el públic nombrosíssim que hi assistí, qui entusiasmat entonà nostre himne nacional, que continuà cantant en manifestació al sortir i al peu de l'estàtua de Casanova.

El Marroc sagnant

Segueix l'intervenció nostra en l'imperi marroquí costant-nos moltes perdues d'homens i de diners, sense que pugui augurar-se per ara ni un llunyà acabament als immensos sacrificis que'ls Govers de la monarquia han imposat.

Fà ja més de quatre anys que s'està operant militarment en el Marroc i no's veuen els resultats de l'acció espanyola en aquella zona que's diu ens pertany, i per les notícies darreres del teatre de la guerra, ja que guerra de conquesta és i no acció de policia lo que allà hi fa Espanya, es veu que l'exèrcit espanyol no domina més que l'interior de les poblacions ont hi son en gran número els europeus, però que és hostilitzat desseguida que tracta de sortir a dos o tres kilòmetres d'aquelles urbs.

Així està passant a Tetuán, ont hi entraren els espanyols sense disparar un tret, i d'ont avui no'n poden sortir els soldats i quasi tampoc els paisans, sense que deixin d'esser agredits per els naturals d'aquelles terres, resultant que dita capital, ex-marroquí i avui espanyola, està sofrint de fet un seti.

Aquesta deplorable situació a que'ls errors i les ambicions dels governs de la monarquia han portat a l'Estat espanyol, ha fet que malgrat haver-se dit que no s'hi havien d'enviar més reforços, s'han disposat nous envíos i actualment surten cap al teatre de la guerra 10,000 homes.

Tots aquests nous i amb tota seguretat xocs sacrificis que s'obliguen a fer als pobles d'Espanya, son disposats a espatilles de la voluntat popular, tenint les Corts tancades, sense que aixó hagi mogut als capitosts dels partits radicals espanyols a protestar-ne amb energia, exigint al Govern a que dongui compte de la seva política al Marroc, que'ns desagna i arruina; ells, els prohoms radicals, que tant fort protestaren en temps d'En Maura, ara callen devant de la situació lliberal, com si tinguessin complicitat en la política del Govern

de deliris conqueridors i anti-constitucionals, per menys preuar la col·laboració del Parlament. Sols a Catalunya s'ha protestat i de la protesta ben aviat n'han desertat els radicals, per manament del seu capítol, a qui tantes vegades se l'ha acusat d'ésser «massa amic» d'En Romanones.

Es diu que aviat el Govern haurà d'obrir les Corts. Quant això passi, es necessari que tots els que no siguin complis de l'aventura d'Espanya en el Marroc exigeixin al Govern, ja que no ho han fet amb la deguda energia abans, complert compte de la seva actuació a l'Àfrica, ont fins ara sols hi hem sofert fracassos, a l'extrem que s'ha tingut de canviar diferents vegades de tàctica i substituir el Resident general, l'Alfau, per En Marina, el que fou primer comandant de les forces espanyoles al començar-se aquestes guerres; i fent sentir la veu del poble, que no la vol la guerra, perquè sab que serà llarga i que cap ventallja portarà a Espanya, que més li valdria que gastés les energies que consum en el Marroc en instituir fonts de riquesa dintre'l seu territori.

JAUME ARAGÓ.

COMENTARI

Si en totes les demandes dels obrers en general hi ha un fons de justícia, en les de la soferta classe mercantil hi ha una raó tant evident que sembla mentida hi hagi qui vulgui regatejar-les concessions.

Quan els altres obrers lluiten per a conseguir les vuit hores o augment de salari, els modestos dependents es limiten a demanar el descans dominical i ara rescentment el tancament a les vuit del vespre, sens trocar ni en els governants ni en la classe patronal la acollida que es mereixen llurs raonades demandes. Bé es veritat que hi ha una llei que estableix el descans dominical, però lo cert es que en la majoria dels cassos queda incompleta per la resistència que hi oposen els amos, aquels mateixos amos que are invoquen la llei per a tenir obert fins a les nou del vespre, però que no tenen inconvenient en conculcar-la, eludir-la o mistificar-la quan els toca la butxaca.

Afortunadament els dependents ja no están disgregats com en altres temps; el Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, a qual redos s'agrupen totes les associacions de dependents de Barcelona i de Catalunya, amb sa formidable organització es una esperança per al pervindre de aquest important estament que encare no gosa demanar l'establiment del salari mínim ni la reglamentació de les hores de treball, però que ja lluita per a conseguir un migrat descans dominical i el plegar a una hora determinada.

La lluita promet ésser interessant. D'un costat el benemèrit Centre Autonomista de Dependents secundat per les demés associacions professionals, entitat jove i robusta, sadollada d'idealitats patriòtiques que treballa tant per a aixecar el nivell de la cultura de

la classe, com per a millorar ses condicions materials; de l'altre l'Unió Gremial, una societat que no té altra mira que defensar els interessos materials dels seus associats, sens altre ideal que la pesseta; una societat que no ha vacilat en anar contra Barcelona i contra Catalunya quan s'ha cregut que perillava la seva butxaca. Els gremis, aquells abnegats gremis barcelonins sempre prompts a sacrificar-se per la patria i per la llibertat han tornat molt a menys, representats per aquesta Unió Gremial que ha estat sempre una nota discordant al costat de les societats econòmiques de Barcelona en llurs campanyes patriòtiques; aquesta Unió Gremial que are es queixa de que alguns exaltats trenquin els vidres de les botigues, i que fa quatre dies en una boja campanya d'escàndol contra el Projecte d'Aigües portava als inconscients al assalt de la Casa Comunal arrossegant pel llot els noms de digníssimes personalitats de tots els partits polítics.

Aquestes son les dues entitats que personifiquen l'actual lluita. El Centre Autonomista de Dependents amb sos mil lers de socis, amb ses aules curulles d'un jovent estudiós i entusiasta, amb sa historia immaculada, i la Unió Gremial, la célebre Unió Gremial! De qui serà la victòria?

JEPUS.

El cardenal Vives i Tutó.

Ha mort a Italia el cardenal, fill de Catalunya, monsenyor Vives i Tutó, i la seva mort ha causat fonda pena en el mon catòlic i molt especialment entre'ls Caputxins a qual ordre pertanyia amb el nom de P. Josep Calasanz de Llavaneras, de qual població era fill. Baixa encara jove al sepulcre, doncs no havia complert els seixanta anys, i amb sa mort perd l'Ordre menor Franciscana un dels molts prestigis que l'han il·lustrat.

Després d'haver estat a California en compliment de deures religiosos, fou guardià del convent de Perpinyà i director de l'Escola Seráfica, establerta a Tolosa, empró al ésser expulsades les ordres religioses, s'establí a Igualada. En 1883 fou enviat a Roma i aleshores fou agregat a la Cort Pontificia i en 1887 el Pare Sant el nomenà teòlec i consultor del Suprem.

En endevant ja no hi havia missió o qüestió delicada en que no intervingués i aixís tenia confiat el pes de les comissions per als Estudis Bíblics, per a l'obra de la Preservació de la Fé, i sobretot en la de la Codificació del Dret Canònic, en la que s'ocupen notabilitats mundials.

Ha publicat molts treballs, tant d'enlairada teologia com senzillament piadosos.

Reposi en pau el qui en el mon catòlic ha deixat ben alt el nom de Catalunya.

De París estant

Exordi

Ahir fou inaugurat a La Haya el Palau de la Pau. En bon hora siga, empró sembla talment que'ls seus patrocinadors han fet tard a deturar la sagnanta guerra balkanica que vé de posar fi l'intervenció de les potencies europees.

Si un moment deixem corre nostra pensa envers aquets pobles tant bárbrament castigats; si en uns moments de divagacions més o menys reals, ens forgem dintre nostre la rancunia justificadament ensenyorida de les avants tranquiles viles de les vores del Maritza i la desolació paorosa qu'en el cor dels infants tracians ha deixat aquest esperit de destrucció, que s'es normalitzat per la força obsesionant d'unes llargues hores de combat, plenes d'esglais, que han acabat per corrompre un exèrcit inconscient, posant-lo en possessió d'un barbrisme avui inconcebut, ens trovem amb el sarcasme més gran que puga registrar l'Historia contemporània. Es aquesta apreciació com a primera impressió exterior i vulgar, car estic molt lluny de suposar que siga un palau que calia per deturar aquesta ona monstre de foc i de sang.

L'Europa no pot pretenir excusars-hi, encar que és ella o els seus primers concellers els que han fet tard, mixtificant la força essencial d'humanisme, germinadora de la pau. Tots recordem molt bé, que'l darrer Congrès pacifista tingut a La Haya, fou seriosament desvirtuat per uns pertorbadors de paraula i obra. I uns dies més tard esclatava la guerra, creguts que aquesta portaria l'emancipació d'uns pobles. Mes l'experiencia ha demostrat la forta equivocació soferta, quals conseqüències terribles han demostrat també l'eficacia aniquiladora de les armes. Aquets gerents d'Estats no sabien que la guerra no més pot portar l'esterilitat a la terra i en el cor dels homes l'allunyament complet de sentiments, deixant-los en un estat primitiu, sense noció d'aquest amor vers els semblants, que es el principi de justícia qu'ha de portar-nos a la civilitat.

¡Guerra! Mot fatídic, ¿quant desapareixerás de entre els homes?

En el transcurs del temps l'Historia en farà responsable a l'Europa d'aquesta guerra fraticida, per haver portat al Tribunal d'arbitratge Internacional tot l'esperit bel·licós dels seus homes d'Estat, en lloc d'una afinitat completa de Democràcia i un altruisme més cisellat i més humà.

Nostra veu es petita per donar resó de nostre exordi fins a les Cancelleries, mes quedarà en mig de nostre poble com l'anatema a les rescents monstruositats baltàniques i serà el clam unànim i la petició exigent de la rehabilitació completa de les assemblees de La Haya.

I el moment solemniat de l'inauguració del Palau de la Pau que siga el punt inicial de la definitiva pau universal.

A. S. B.

París 29 Agost 1913.

De l'Ajuntament

Sessió de segona convocatòria del dia 11 del corrent

Començà a dos quarts de set amb assistència de tots els regidors a excepció den Casas, Bachs, Antoja, Viñas, Serra i Doménech Galcerán, presidint l'Alcalde en Martí Pujol. Varen pendre's els següents acords:

—Aprovar l'acta de la sessió anterior.

—Concedir els permisos demanats per en Salvador Borrell i en Josep Sarriera.

—Aprovar el pago de varis comptes que importen 6.038'12 ptes.

—Declarar veïns an en Pompeu Fabra i en Martí Alter.

—Passar a les respectives Comissions les instancies presentades sobre obres per en Pau Abril, en Ramón Puig, en Joan Olieta, na Paula Cuixart, en Joaquím Giralt, en Pere Giralt; d'En Joan Surroca demanant retirar una petició d'obres i un altre den Francisco Artigas per a conduir aigua potable a nostra ciutat.

—Aprovar la recaudació de Consums del mes d'Agost que es de 31.485'89 ptes. i un líquit de 12.643'89 ptes.

En Miralles, a petició d'En Padrós Vidal, dona explicacions sobre la baixa soferta de unes 4.000 pessetes que diu és a conseqüència de la vaga de l'art fabril.

—S'aprova també: (a) l'estat comparatiu de les recaudacions generals en Agost de 1912 i 1913; la d'enguany es de 28.261'57 ptes. o siga 3.572'15 pessetes menys que l'any passat; i (b) les nòmnes de la brigada eventual en les que la de peons puja 105'50 ptes. i la de carros 132 ptes.

—S'acorda passar a la Comissió corresponent una proposta de la presidencia referent a la carretera de Santa Coloma.

—A proposta d'En Nadal s'acorda facultar a la Comissió de Foment per la colocació de 20 fanals, dels quals se n'han de comprar 15, ja que l'administració del Gas està disposada a fer algunes canalitzacions.

En Padrós Vidal demana se tingui en compte una petició feta per els veïns del carrer de Guixeras, contestant-li en Nadal que s'haja tingut en compte aquella.

Precs.—En Padrós Vidal se queixa altra vegada del péssim servei de la recollida de les escombreries i del estat sanitari de nostra ciutat. Li contesta la presidencia que s'en preocuparà i obrarà amb energia.

—El mateix regidor repeteix les preguntes fetes en la sessió passada referent a la ponencia d'advocats per contracta de l'electricitat i sobre el Llegat de Roca i Pí. En Pujol contesta a lo primer que s'han enviat ja les degudes comunicacions, i a lo segon que s'està ultimant la redacció de l'instancia que s'ha de dirigir a Madrid.

I s'aixecà tot seguit la sessió.

Comunicat

Sr. Director de GENT NOVA.

Muy Sr. mio y de mi consideración más distinguida: Me permito acompañarle para su inserción en el periódico que tan dignamente dirige, las adjuntas líneas que con esta misma fecha remito a *Sol Ixent*.

Dándole gracias anticipadas que de V. affmo s. s.

Q. S. B. M.

V. PADRÓS VIDAL.

Sr. Director de *Sol Ixent*.

Muy Sr. mio: En el número pasado del periódico de su dirección, se me hace el inmerecido honor de dedicarme un artículo. No quiero entrar en polémicas respecto a la razón o sin razón de la dedicatoria; ni haría el menor caso de cuanto Vds. hacen y dicen, porque se me figura hasta donde puede conducir el apasionamiento y el despecho; pero en los conceptos tan gratuitamente expuestos por Vds. figuran algunos verdaderamente insidiosos que me obligan a tomar la pluma.

Dice *Sol Ixent* entre otras cosas:

«El Sr. Padrós Vidal, si vol buscar actes de mala administració, no té necessitat de ficar-se en lo de les subvencions esmentades, que cas que existissin creiem foren degudament justificades; si tan pulquerrim s'ha tornat, examini-ho tot ben bé, l'actuació dels altres i la seva, sobre tot la seva, i després, a pesar de figurar a l'oposició irreductible de la minoria radical, haurá de confessar que en Vallés i Pujals, digníssim regidor barceloní, tenia raó sobradíssima quan un dia profundament indignat deia que es molt sensible que hi hagi qui cregui que al municipi tots hi van per lo mateix, puig lo que ha de comprendre ben bé'l poble es que encara hi ha classes i com els regidors radicals a tot arreu son el mateix, treguin les conseqüències Sr. Padrós Vidal.»

Párrafos como los transcritos, señores de *Sol Ixent*, constituirán por parte de su autor una verdadera indignidad, un relajamiento moral a todas luces manifiesta, sino prueba su veracidad; su lógico fundamento con datos incontrovertibles. Conste pues, que públicamente, a la faz de la opinión, reto al anónimo autor para que desmienta debidamente que mi actuación municipal no ha sido tan recta, limpia y honrada como la más honrada, limpia y recta, del más limpio, recto y honrado prohombre derechista, de los que *Sol Ixent* considera como ciudadanos beneméritos de Badalona.

Si el anónimo articulista se cree en condiciones de confundirme, me tiene a su disposición; pero constele de antemano que no quiero contender con fantasmas ni con hombres de paja. Si acepta el reto, que no lo aceptará, porque mi actuación municipal solo podrá combatirla con una dosis extraordinaria de odios partidistas, debemos dilucidar el asunto en un acto público al que estoy presto a comparecer, alta la frente, seguro de haber cumplido con mi deber en todas ocasiones. Esto es lo serio, lo procedente, lo justo, y no secundaré en lo más mínimo cuanto de ello se aparte, porque no quiero hacerles el juego ni servirles de *mingo* a mis enemigos.

Seguramente contestarán Vds. a mi leal requerimiento con una nueva destemplanza, pero en este caso, concedo la palabra a la opinión pública para que falle en consecuencia.

Confianto dará Vd., señor Director, satisfacción a mi legítima defensa publicando en su periódico las líneas que anteceden, quedo de Vd. atto.

s. s.

V. PADRÓS VIDAL

Badalona 10 de Septiembre de 1913.

NOVES

LA VAGA DE L'ART FABRIL. — Poc hem avançat aquesta setmana en la resolució d'aquest conflicte que fa ja una pila de setmanes que dura, doncs solament ha représ els treballs una nova fàbrica que acceptà l'horari proposat per els obrers.

El dilluns, malgrat esser dia de festa, se treballà en les fàbriques on la setmana anterior ja s'hi treballava, per esser aquell dia dels anomenats no de precepte.

Amb una gentada extraordinària havia de celebrar-se el dimecres un mitin al «Picarol» per a tractar de la distribució dels socors als vaguistes; més tot just aquest començat fou sospés per el president del mitin en vista de que'l Governador els havia privat de tractar d'altres assumptes que'l anunciat, promovent aixó un fort avalot i grans protestes dels assistents contra'l delegat governatiu que ho era l'inspector de policia Salagaray, no passant la cosa d'aquí i retirant-se el públic ordenadament.

Per la seva part la classe patronal ha publicat un manifest a l'opinió pública, en el qual després de fer historia d'aquest conflicte exposa la seva proposta d'horari de 62 hores setmanals al ensemps que no tindran, quan els treballs siguin repressos, inconvenient de treballar les festes que indiquin els obrers, rebaixant en compensació les hores que aquestes representin en els dies successius que's convingui. Els obrers, si bé n'hi han que segueixen fermes en el horari de les 60 hores, n'hi han també molts disposats a acceptar la solució proposada per els patrons.

**

Les bombetes LIST son les mellors

**

ALS LLEGIDORS.—Aquest número va acompanyat d'un prospecte de l'acreditada llet condensada marca La Lechera, qual lectura recomanem a nostres llegidors.

APROFITAR EL TEMPS ES APENDRE BÉ LA

TAQUIGRAFIA, MECANOGRAFIA, IDIOMES, TENEDURIA, etc., etc., per un metode senzill

La Academia Mercantil es la mes practica

Sant Joaquím, n.º 23. - BADALONA

Classes desde les tres de la tarde a onze nit

ATENEU OBRERO. — Aquesta important entitat cultural badalonina celebrarà el diumenge dia 21 del corrent a les 3 de la tarda, el solemne acte de la repartició dels premis als alumnes que concorren a les Escoles que aquell Centre sosté, a qual acte hem sigut invitats, atenció que agraïm.

**

ELIXIR CALLOL. Ràpid en les convalecències

**

Proveu el LLEXIU GLORIA

**

Son les millors aigües alcalines **Vichy Hôpital (paidor). Vichy Célestins (ronçons). Vichy Grande Grille (fetxe).**

**

LA VOLTA A CATALUNYA. — Era un quart d'una de la tarda quant passaven per nostra ciutat els primers corredors de la volta a Catalunya amb bicicleta. Passà en primer lloc en Crespo, seguint cinc minuts més enderrera en Martí que han sigut classificats en el total de la volta segon i primer respectivament.

Amb aquest motiu fou grossa la gentada que's congregà a la carretera per a presenciar el *desfile*.

**

Les bombetes LIST consumeixen 1 «watt» per bujia

**

Es el millor dels laxants **Grains de Vals, de acció suau i eficaç. Dosis: un o dos grans en el sopar. Venda-Farmacies.**

**

CENTRE BADALONÍ. — Aquesta entitat recreativa que ha fet importants obres en el seu hostatge, celebrarà avui dissapte al vespre la seva inauguració amb un Concert vocal-instrumental a càrrec d'importants elements artístics com na Gaietana Lloró (tiple), Miquel Mulleras (tenor), Eugeni Miracle (baix), secundats per el aplaudit «Quartet Renaixement»; tenint lloc demà a la tarda un Ball de So-Societat, corrent el programa a càrrec de distingits artistes.

Agraïm l'invitació.

DE REDACCIÓ — Degut al excés d'original hem tingut de retirar del present número un article del nostre estimat company l'Enric Clapés parlant de l'Excursió a la Costa Brava Catalana, organitzada per l'Ateneu Enciclopèdic Popular, qual article publicarem en la nostra pròxima edició.

**

L'Aigua de Vilajuiga, es precisament una fórmula mèdica que la naturalesa encertà per a la curació de les enfermetats dels ronyons, estómac, fetxe i molt especialment del mal de pedra.

Es veuen els resultats al poc temps de cursar dita aigua.

**

SERVEI NECESSARI. — La Companyia del tramvia té establert desde primer d'aquest mes i com a via de prova, un servei diari de nits, sortint tramvies de Barcelona a Badalona a les 10, 11, 12 i 1 de la nit, servei que era de necessitat en nostra ciutat per lo que ja de temps molts veïns s'havien dirigit an aquella Companyia per a que l'establís.

Fora convenient que's veïns l'utilitzessin a fi d'assegurar l'èxit d'aquest servei, qual importància no hem pas nosaltres de remarcar.

**

Les bombetes LIST se garantitzen

**

LECTURA POPULAR — Hem rebut el quadern número 20 d'aquesta notable Biblioteca que és *Lo Darrer Català*, quadre dramàtic den A. de Bofarull.

**

Hi han set cases per a vendre en varis carrers centrics de Badalona.

Donarán raó al carrer den

Lluç, 139. — BADALONA.

Imprempta de Vda Badia, Doctor Dou, 14.-Barcelona

J. Casas

Reial, n.º 103

DEPOSITARI EXCLUSIU DE LA FAMOSA MÁQUINA D'ESCRIBURE

SMITH PREMIER N.º 10

INTERCAMVIS AMB ALTRES MARQUES :: PAPERS CARBONS
CINTES DE TOTS COLORS

PLOMA-DIPOSIT

MARCA WATERMAN-IDEAL

DISPENSARI ODONTOLÓGIC MUNICIPAL

:: :: :: gratuit per a la classe obrera :: :: ::
a càrrec d'en **FRANCISCO DE P. VIADER**
dentista del Hospital Clínic de Barcelona
curació de les enfermetats de la boca
:::: :: operacions sense dolor :: :: ::

Consulta particular en Badalona:

Carrer de Mar, 35, pral.